

”Men kunst og kamp kræver stadig stå....”

Af Finn Breddam

Den mangetydige gamle sang om den unge blonde pige løfter sig mod loftet i et conferencecenter i Roskilde. Overraskende, fyndigt og frejdigt, ingen falske toner og ingen der trækker tempoet ned. Er det sådan de er, de der forskningsbibliotekarer?

Finn Breddam
Biblioteks- og
informationsvidenskabsstuderende
finn.breddam@vip.cybercity.dk

DFs hovedbestyrelse, har bedt os om at skrive lidt af hvert, ”hvordan ser vi og vores årsmøde ud udefra”, set fra den studerende ungdom, noget i den retning. Et nyt spejl måske, en ekstern refleksion, – nu er et spejl jo mere refleksivt end analytisk, men det analytiske var der vel også nok af på årsmødet. Humor er i hvert fald tilladt, siger redaktøren af DF Revy.

At de to unge studerende så har en gennemsnitsalder på 46, er måske bare endnu et eksempel på den senmoderne afdifferentiering af alting? I hvert fald en manifestation af ideen om livslang læring. Og vi lærte også noget på årsmødet.

Undertegnede nåede i alt otte kompakte, informative, debatskabende, væsentlige, velformidlede indlæg – jeg missede Claus Vesterager Pedersens og Jens Thorhauges indledende beretninger, men de otte kom hele vejen rundt om årets tema: ”Fusion, struktur, samarbejde” – som naturligvis primært fokuserede på den rumlende universitetsfusionsproces.

Generelt var niveauet højere, end jeg er vant til på Biblioteksskolen: man kender sit publikum og ved, hvad de kan kapere, man ved at situationen er alvorlig og uklar og lige på vippen. Og samtidig var der naturligvis også en indforståethed i debatten, man markerer sine positioner samtidig med, at man deltager for at søge forståelse og løsninger.

Naturligvis også mindre teori- og modelbaseret end på min kære skole – den teoretiske ballast er fordøjet og gemt i de enkelte begreber, her fokuseres på løsninger og handlingsanvisninger. Oplægget fra det private erhvervsliv er interessant nok det tætteste, vi kommer på skolens modeller for fx forandring, fusion, identitet, motivation etc. Det kommer fra fusionseksperter Ole Steen Andersen, der i øvrigt både trækker på en solid praksiserfaring og samtidig kan få os til at grine befriende ad den ærede forrige taler, vicedirektøren fra ministeriet. ”Han er vist nok psykolog”, er der en der hvisker. Vi får med, at det her naturligvis vil koste tårer, som man skal være parat til at tage imod! Jojo, det skal man da også kunne – samtidig med at vi får indskærpet at gå efter de handlemuligheder, der kan frigøre konstruktiv energi.

Frigørelse – eller i hvert fald mobilisering – er måske også et nøgleord mht. viden, helt generelt. Rene Bugge Bertramsen fra Styrelsen fremhævede som en hovedlinje i processen siden Globaliseringsrådet eller tidligere, at ”viden skal blive til uddannelse!” Den skal ikke bare ligge dér på hylden.

Poul Holm, den nye rektor for det ikke-fusionsramte RUC, talte om en intern reorganisering baseret på en tanke om konvergerende vidensformer, der forkaster den gamle fakultetstænkning. Det lød overbevisende. Samtidig

agiterede han for at komme fra viden til kreativ brug af viden, og han var den, der talte klarest om behovet for biblioteket/-aren som en proaktiv kraft, der reaktiverer ”død” (utilgængelig) viden og bringer nye metoder ind i forskningen. Ingen spørgsmål om ytringsfrihed eller forskningsfrihed.

(Næsten samtidig – tro det eller lad være – brummer en mail fra RUC diskret i min lomme: desværre, stillingen besat til anden side. Nåja, en studentermedhjælper på 47, det er måske også lige at spænde buen mht krav om forandringsparathed...)

Bortset fra denne tråd, om mobilisering af viden, var der mange emner, der næsten ikke kom i spil. Som ”observatør” kiggede jeg jo efter meget andet end fusions-temaet: professionsetos og faglighed generelt, bruger-/kunde-begrebet, læring/undervisning/informationskompetence, og meget andet som stod i skyggen af temaet. Flere gange strejfede vi spørgsmålet om lokal identitet i fusionsprocessen som barriere eller som kvalitet, der kan gå tabt – det undrede mig at deltagerne talte så lidt om det. Måske er man allerede så omstillingsparat, at man bare klammer sig til fremtiden?

På den anden side var der jo, blandt de meget konkrete/skarpe/konstruktive spørgsmål og debatindlæg, ikke antydning af angst, bitterhed, surhed eller bagstræb. Det er måske et stadie man for længst har passeret?

Forskningsbibliotekarer kan i øvrigt også være højlydt sociale, viste det sig. Med en hørelse som min var det nærmest umuligt at kommunikere ved festmiddagen, men det så ikke kedeligt ud.

Det slog mig på et tidspunkt, hvordan den forsigtige italesættelse af magten og det politiske niveau på årsmødet generelt – herunder de voldsomme forskelle mht. vidensbasis i de beslutninger, man er underlagt – hvordan det minder om i hvert fald min egen holdning til IT efterhånden: en blanding af resignation og humor. Ofte virker det jo faktisk. Vi tager det som det kommer. Forandringens sum er konstant. Det går nok. For de fleste af os. Ind til videre.

Forskningsbibliotekarer kan i øvrigt også være højlydt sociale, viste det sig. Med en hørelse som min var det nærmest umuligt at kommunikere ved festmiddagen, men det så ikke kedeligt ud.

Der var også lejlighed til komparative kulturstudier ift. flere private virksomheder, der havde arrangementer samme sted. Og jo, der er forskel – ikke så mange lyseblå skjorter, lidt sjovere tørklæder, lidt mere kropssprog. Men så heller ikke mere.

En særlig oplevelse var det at se et oplæg fra folkebibliotekssektoren i dette forum, med disse briller. Mange kræfter trækker mod mere integration/samarbejde i disse år, også i kommunerne. Ud over sammenlægninger og filiallukninger tales også om integration med fx borgerservice og kulturhuse. Og fusionsprocesserne har klare fællestræk.

Mennøh ... bål og snobrød foran indgangen en sommeraften med aftenåbent? Helt fint i Hedensted – men var det noget for Diamanten?

Nogen har sikkert følt sig hævet over hverdagen på heden. Måske fornemmede jeg også et strejf af længsel i salen, en enklere hverdag, jordforbindelse, menneskelig mangfoldighed? Jeg ved endnu ikke, hvad jeg selv foretrækker.

Men alt i alt: tak for et lærerigt indblik i et spændende felt. Og held og lykke med fusionerne.

Man has dreamed since antiquity of exploring matter and better understanding the world around us by journeying to the centre of atoms and molecules.

This dream is at last within our reach.

NANOPOLIS™

WORLD OF KNOWLEDGE

NANOPOLIS is the e-collaborative multimedia producer exclusively dedicated to nano-bio-technology knowledge. It transposes research work into visual pedagogical concepts. More than 10,000 scientific validated animations and e-learning pages to fuel hundreds of colleges and universities.

Nanopolis' content is presented in two formats:

- 1 The Offline Multimedia Resources is based on CD-ROM and downloadable format of the Nanopolis multimedia encyclopedic series.
- 2 The Online Multimedia Library gives Internet access to Nanopolis content. It allows unlimited explorations of more than 3,000 ingenious multimedia animations and e-learning pages.

Exploring Matter with Synchrotron Light

- Light and Matter Interactions
- Exploration Technology
- Analysis Methods
- Countless Applications
- Facilities

Exploring Matter with Neutrons

- Neutron Science
- Neutrons Sources
- Tools for Neutron Science
- Countless Applications
- Facilities

Exploring Nanotechnology

- Nanostructure
- Nanofabrication
- Instruments
- Countless Applications
- Head Figures

www.nanopolis.net - Multimedia Distributed Knowledge Network in Nanotechnology - Nanopolis is part of the iMediasoft® Group

Please contact the publisher or the local representative: Jan Norbye, e-mail: jnorbye@liscali.dk, Tel. +(45) 47174048